

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 3017200097
Dátum vydania rozhodnutia: 28.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3017200097.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): ReVá Slovak, s.r.o., so sídlom Rajecká cesta č. 1, Žilina, IČO: 46 004 181, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Mária Badová, s.r.o., so sídlom Vájanského č. 1/2765, Žilina, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, Košice, IČO: 00 166 405, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2016/6205 O-794/2016 zo dňa 25. januára 2017, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/36/2017-67 zo dňa 15. augusta 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/36/2017-67 zo dňa 15. augusta 2017 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. OPS/BEZ/2016/6205 O-794/2016 zo dňa 25. januára 2017 a rozhodnutie Inšpektorátu práce Trenčín č. k. 214/2016/2.1/G IPTN/KAHIP/ROZ/2016/594 zo dňa 6. októbra 2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania na krajskom a kasačnom súde.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Dňa 03.05.2016 vykonali inšpektori Inšpektorátu práce Trenčín kontrolu v prevádzke sťažovateľa MAGNA SLOVTECA, s.r.o., následne bola kontrola vykonaná aj v dňoch 14.06.2016 a 20.06.2016. O zistených nedostatkoch bol spísaný protokol z výkonu inšpekcie práce č. ITN-23-36-2.3/P-E22, E24, A25-16, ktorý bol dňa 20.06.2016 prerokovaný so sťažovateľom. Nedostatky opísané v protokole spočívali v tom, že zamestnávateľ nezabezpečil u 2 zamestnancov posúdenie zdravotnej spôsobilosti na ručnú manipuláciu s bremenami, neoboznámil 3 zamestnancov pri nástupe do zamestnania s pracovným poriadkom a právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na prácu nimi vykonávanú, zamestnávateľ nepreukázal vydanie vyúčtovania mzdy zamestnancovi v písomnej forme s predpísaným obsahom, uzatvoril dohodu

o vykonaní práce, ktorá nie je vymedzená výsledkom práce, ale ide o opakujúcu sa činnosť, dohodol so zamestnancom v dohode o vykonaní práce odmenu za vykonanú prácu, ktorá je nižšia ako minimálna mzda ustanovená osobitným predpisom, v dohode o vykonaní práce neuviedol dobu, v ktorej sa má pracovná úloha vykonať. Taktiež u sťažovateľa zistili porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania. Rozhodnutím Inšpektorátu práce Trenčín, č. k. 214/2016/2.1/G IPTN/KAHIP/ROZ/2016/594 zo dňa 06.10.2016 (ďalej len „prvoinštančné rozhodnutie“) bola sťažovateľovi uložená pokuta vo výške 5.000,- Eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 3 ods. 2 a § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o nelegálnej práci“) spočívajúce v tom, že sťažovateľ porušil zákaz nelegálneho zamestnávania tým, že na prevádzke MAGNA SLOVTECA, s.r.o., Rybárska 1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom v dňoch:

- 13.04.2016 v čase od 06:00 hod. do 14:00 hod. využíval závislú prácu fyzickej osoby L. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorá na základe pracovnej zmluvy zo dňa 13.04.2016 vykonávala závislú prácu - kontrolór kvality/operátor výroby,

- 13.04.2016 v čase od 06:00 hod. do 15:36 hod. využíval závislú prácu fyzickej osoby W. W., nar. XX.XX.XXXX, ktorá na základe pracovnej zmluvy zo dňa 13.04.2016 vykonávala závislú prácu - kontrolór kvality/operátor výroby,

- 13.04.2016 v čase od 06:00 hod. do 15:49 hod. využíval závislú prácu fyzickej osoby L. W., nar. XX.XX.XXXX, ktorá na základe pracovnej zmluvy zo dňa 13.04.2016 vykonávala závislú prácu - kontrolór kvality/operátor výroby,

mal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu - zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov a najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca si nespĺnil povinnosť podľa osobitného predpisu - § 231 ods. 1 písm. b) bod 1. zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), nakoľko do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne bola L. R., nar. XX.XX.XXXX, prihlásená dňa 13.04.2016 o 15:31:46 hod., W. W., nar. XX.XX.XXXX, prihlásená dňa 13.04.2016 o 15:36:14 hod. a L. W., nar. XX.XX.XXXX, prihlásená dňa 13.04.2016 o 15:49:03 hod.

2. Na odvolanie sťažovateľa žalovaný rozhodnutím č. OPS/BEZ/2016/6205 O-794/2016 zo dňa 25.01.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie sťažovateľa a prvoinštančné rozhodnutie potvrdil. Dôvodil tým, že prvoinštančný správny orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a z relevantných listinných dôkazov, ktoré boli predložené k výkonu inšpekcie práce. Podľa žalovaného nemá vplyv na zákonnosť a spravodlivosť napadnutého rozhodnutia, ak inšpekcia zistí porušenie zákona nie priamo na pracovisku zamestnávateľa, ale až následne z listinných podkladov v čase, kedy dotknuté osoby už sú riadne zaevidované v príslušných registroch Sociálnej poisťovne. V správnom konaní ani odvolacom konaní nepredložil sťažovateľ žiadne dôkazy, ktoré by vyvrátili alebo spochybnili zistené porušenie povinností, resp. ktoré by vyvrátili to, že sa správneho deliktu dopustil. Pri ukladaní pokuty prvoinštančný orgán správne prihliadol na všetky významné skutočnosti, najmä na závažnosť zisteného nedostatku a jeho následkov, počet zamestnancov sťažovateľa, počet nelegálne zamestnávaných zamestnancov, skutočnosť, že nebolo zistené opakované porušenie toho istého nedostatku, aj to, že nešlo o výskyt ojedinelého nedostatku, hoci správny orgán začal správne konanie len pre porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania. Pokuta bola uložená na dolnej hranici zákonom stanoveného sankčného rozpätia.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu správnu žalobu. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „Ss.p.“) zamietol žalobu sťažovateľa z nasledujúcich dôvodov:

- rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a za súladný so zákonom možno označiť aj procesný postup žalovaného a pred ním prvoinštančného správneho orgánu vedúci k vydaniu ich rozhodnutí,

- porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania na strane sťažovateľa bolo jednoznačne preukázané, správne orgány vykonali vo vzťahu k predmetu administratívneho konania dostatočné dokazovanie, z

vykonaného dokazovania, ktoré má oporu v obsahu pripojeného administratívneho spisu, vyvodili správne skutkové závery, keď svoje úvahy, vedúce ich k ustáleniu skutkového stavu, racionálne odôvodnili, takto zistený a ustálený skutkový stav jasne a zrozumiteľne premietli do skutkovej vety a následne správne právne posúdili právne korektnou aplikáciou relevantných zákonných ustanovení,

- sťažovateľ zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt,
- bolo povinnosťou kontrolného orgánu uložiť sťažovateľovi za protiprávne konanie sankciu s poukazom na to, že sankcia bola uložená v najnižšej možnej výmere v rámci zákonného sankčného rozpätia, stanoveného pre prípad zistenia nelegálneho zamestnávania dvoch a viac fyzických osôb súčasne,
- súd nezistil porušenie niektorej zo zásad ukladania trestov použiteľnej na správny delikt právnickej osoby,
- inštitút upustenia od sankcie môže správny orgán využiť len v prípade, ak mu hmotnoprávny predpis, ktorého aplikácia v príslušnej veci prichádza do úvahy, takýto postup dovoľuje, keďže ani v trestnom práve nie je inštitút upustenia od potrestania produktom vyvíjajúcej sa judikatúry, ale je zakotvený v Trestnom zákone s jasne definovanými kritériami, umožňujúcimi jeho aplikáciu na konkrétny prípad,
- z ekonomických ukazovateľov vyplýva, že sťažovateľ v súčasnosti nie je v takej hospodárskej kondícii, aby bolo potrebné mať obavu o jeho ďalšiu podnikateľskú existenciu po splnení povinnosti uloženej preskúmaným rozhodnutím.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

5. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

6. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- nedostatky zistené pri prerokovaní protokolu dňa 20.6.2016 týkajúce sa prejednávaneho správneho deliktu boli odstránené sťažovateľom ešte pred jeho prerokovaním, a to v ten istý deň ako nastúpili L. R., W. W. a L. W. do práce,
- na závery uvedené v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 13S 122/2015 nie je možné prihliadať, lebo sa týkalo iných účastníkov konania, iných zistených skutkových okolností, taktiež iných dôkazov zistených v tomto konaní,
- právna úprava uvedená v ust. § 231 ods. 1. písm. b) bod 1. zákona o sociálnom poistení je neprímerane tvrdá. Bola vypracovaná novela tohto zákonného ustanovenia, ktorá bola predložená na schválenie Národnej rade SR, v ktorej by táto povinnosť mala byť splnená v lehote 7 dní odo dňa nástupu zamestnancov do práce, ktorá by mala byť účinná od 01.01.2018,
- nesúhlasí s argumentáciou krajského súdu, že inštitút upustenia od sankcie možno využiť len, ak kto umožňuje správne orgánu hmotnoprávny predpis,
- správny súd môže rozhodnúť nielen o zmene druhu a výšky sankcie, ale aj o upustení od potrestania,
- ústavná záruka vyjadrená v čl. 50 ods. 6. Ústavy SR spočívajúca v trestaní podľa nového zákona, pokiaľ je takáto právna úprava pre mňa ako sťažovateľa priaznivejšia, platí aj v konaní o sankcii za správny delikt. Na základe tejto zásady nie je možné trestať podľa starého zákona v dobe účinnosti zákona nového, ak nová právna úprava konkrétnu skutkovú podstatu neprevzala, alebo ak nová právna úprava stanovuje miernejšiu sankciu za rovnaké konanie. Vzhľadom na túto ústavnú záruku, by sa mal kasačný súd vysporiadať s tým, či opísaný skutok je správnym deliktom aj podľa novej právnej úpravy, pokiaľ áno, či sankcia za takýto správny delikt nie je podľa novej právnej úprav miernejšia.

7. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že preskúmané rozhodnutie ako aj prvoinštančné rozhodnutie zruší a konanie zastaví, resp. vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

B)

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom, ktorý považuje za vecne správny a zákonný. Mal zato, že ako prvoinštančné, tak aj preskúmané rozhodnutie vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, oba správne orgány dôsledne vyhodnotili všetky skutočnosti zistené počas výkonu inšpekcie práce a zároveň sa vysporiadali s argumentáciou sťažovateľa obsiahnutou vo vyjadrení k začatiu konania ako aj v odvolaní. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) dospel k záveru o potrebe zmeny rozhodnutia krajského súdu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. augusta 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2 000 € do 200 000 €, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000 €.

Podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na

- a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
- b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
- c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu,
- d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
- e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

Podľa ust. § 1 zákona o nelegálnej práci v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, tento zákon vymedzuje nelegálnu prácu a nelegálne zamestnávanie, ustanovuje zákaz vykonávania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, výkon kontroly, povinnosti kontrolného orgánu a postih za porušenie zákazu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci v znení účinnom v čase vydania správnych rozhodnutí, nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu

- a) fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu (Zákonník práce).
- b) fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu a do začiatku výkonu kontroly nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania nesplnila povinnosť podľa osobitného predpisu alebo
- c) štátneho príslušníka tretej krajiny a nie sú splnené podmienky na jeho zamestnávanie podľa osobitného

predpisu

Podľa § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci v aktuálnom znení, nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu

a) fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu,

b) fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu a neprihlásila ju do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia do siedmich dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu⁶⁾ na prihlásenie do tohto registra, najneskôr však do začatia kontroly nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, ak kontrola začala do siedmich dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu⁶⁾ na prihlásenie do tohto registra alebo

c) štátneho príslušníka tretej krajiny a nie sú splnené podmienky na jeho zamestnávanie podľa osobitného predpisu.

10. Predmetom kasačného konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorý rozhodol s konečnou platnosťou o uložení sankcie sťažovateľovi za porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovení zákona o nelegálnej práci.

11. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto konkrétnom prípade ide o situáciu, keď sa na základe zistených skutočností sťažovateľ mal dopustiť protiprávneho konania tým, že využíval závislú prácu troch fyzických osôb dňa 13.04.2016 - v čase od 06:00 hod. do 14:00 hod. L. R., v čase od 06:00 hod. do 15:36 hod. W. W., v čase od 06:00 hod. do 15:49 hod. L. W. - mal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce a najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnancov si nesplnil povinnosť podľa osobitného predpisu (§ 231 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení). Tieto skutočnosti prvoinštančný správny orgán v súvislosti s ust. § 3 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 2 ods. 2 písm. b) zákona o nelegálnej práci vyhodnotil ako porušenie zákona, v dôsledku čoho uložil sťažovateľovi podľa ust. § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona o nelegálnej práci za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov pokutu vo výške 5 000,- eur.

12. Súd dáva do pozornosti, že cieľom zákonodarcu pri právnej úprave zákazu nelegálneho zamestnávania ustanovenom v § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci bolo zamedziť nelegálnemu zamestnávaniu fyzických osôb. Vzhľadom na okolnosti prípadu sa kasačnému súdu postup správnych orgánov javí ako šikanózný, keď formalistickým výkladom právnej úpravy nelegálneho zamestnávania stanovenej v § 3 ods. 2 v spojení s § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci, takmer počítali hodiny pre splnenie včasnosti registrácie v Sociálnej poisťovni.

13. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti primárne namietal, že k odstráneniu nedostatkov, za ktoré mu bola uložená pokuta, došlo v ten istý deň, ktorý bol dňom nástupu zamestnancov do práce a vzhľadom na novelizáciu zákona o nelegálnom zamestnávaní a predchádzajúcu tvrdosť zákona namietal, že ústavná záruka vyjadrená v čl. 50 ods. 6. Ústavy SR spočívajúca v trestaní podľa nového zákona, pokiaľ je takáto právna úprava priaznivejšia, platí aj v konaní o sankcii za správny delikt. Túto námietku súd vyhodnotil ako dôvodnú.

14. Z obsahu predloženého administratívneho spisu nesporne vyplýva, že L. R., W. W. a L. W. boli zamestnané od 13.04.2016, pričom k prihláseniu do evidencie Sociálnej poisťovne došlo zo strany sťažovateľa dňa 13.04.2016 o 15:31:46 hod., o 15:36:14 hod., o 15:49:03 hod. Kontroly zo strany inšpektorov prvoinštančného orgánu prebiehali v dňoch 03.05.2016, 14.06.2016 a 20.06.2016, teda po tom, ako sťažovateľ v deň, ktorý bol v zmysle pracovných zmlúv stanovený ako deň nástupu do práce, prihlásil svojich zamestnancov do registra.

15. V tejto súvislosti kasačný súd dáva do pozornosti novelizované ustanovenie § 2 v spojení s ust. § 7ca zákona o nelegálnej práci, ktoré v ust. § 2 ods. 2 bod b) účinného od 01.01.2018 stanovilo lehotu na prihlásenie do registra 7 dní. Z vládneho návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o nelegálnej

práci nesporne vyplýva, že na účely skúmania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania je žiaduce eliminovať určité situácie oneskoreného ohlásenia vzniku pracovnoprávneho vzťahu a štátnozamestnaneckého pomeru do príslušného registra Sociálnej poisťovne a vylúčiť prípady, keď zamestnávateľ túto povinnosť sám a bez zistenia nesplnenia tejto povinnosti kontrolnými orgánmi splnil len s malým oneskorením.

16. Zamestnávateľ je v zmysle novely zákona o nelegálnej práci vykonanej zákonom č. 294/2017 Z. z., povinný splniť si prihlasovaciu povinnosť v lehote 7 dní od uplynutia lehoty na splnenie povinnosti podľa § 231 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení, najneskôr však do začatia výkonu kontroly nelegálneho zamestnávania začatej pred uplynutím tejto 7-dňovej lehoty. To znamená, že ak kontrolný orgán príde po čase, kedy zamestnanec začal vykonávať svoju činnosť, a to v lehote 7 dní a zistí, že zamestnávateľ si ešte nesplnil prihlasovaciu povinnosť, konštatuje nelegálne zamestnávanie. Ak si však zamestnávateľ splní oznamovaciu povinnosť v lehote uvedených 7 dní a stihne tak spraviť pred výkonom kontroly, kontrolný orgán už nemôže konštatovať nelegálne zamestnávanie.

17. V novom konaní sa žalovaný správny orgán musí vysporiadať s novou právnou úpravou, ktorá je priaznivejšia pre sťažovateľa. Ide tu o rešpektovanie princípov správneho trestania a aplikácie nepravnej retroaktivity, ktorá je prípustná, ak je v prospech páchatel'a. Uvedené skutočnosti vyplývajú i z čl. 50 ods. 6 Ústavy SR, ako i z príslušných medzinárodných dokumentov. Rovnaký právny názor bol vyslovený kasačným súdom v obdobných veciach v rozhodnutiach sp. zn. 10Asan/19/2017 zo dňa 18.07.2018, rozhodnutie 6Asan/9/2017 z 21.02.2018. Nelegálne zamestnávanie v predmetnej veci bolo zistené Inšpektorátom práce Trenčín dňa 03.05.2016. V čase rozhodovania kasačného súdu, ako to vyplýva zo skutkových okolností prípadu, nie je konanie sťažovateľa už porušením právnej povinnosti, a to vzhľadom na novšiu priaznivejšiu úpravu pre sťažovateľa.

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a aplikáciu revízneho princípu v rozhodovacej činnosti kasačného súdu (§ 462 ods. 2 S.s.p.), bolo potrebné zamietajúci rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutia správnych orgánov vydané v inštančnom postupe zrušiť. Ostatnými námietkami sa kasačný súd nezaoberal, nakoľko zistil závažný dôvod odôvodňujúci zrušenie správnych rozhodnutí. Právnym názorom kasačného súdu sú orgány verejnej správy viazané (§ 469 S.s.p.).

19. O nároku sťažovateľa na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 3 písm. a) S.s.p a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že úspešnému sťažovateľovi (žalobcovi) nepriznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval skutočnosť, že dôvodom zrušenia preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej správy bola zmenená právna úprava.

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.